

Становище на Комитета (член 64)

Становище 3/2020 относно проекта на надзорния орган по защита на данните на Франция във връзка с изискванията за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение съгласно член 41 от ОРЗД

Прието на 28 януари 2020 г.

Съдържание

1	Кратко изложение на фактите.....	4
2	ОЦЕНКА.....	4
2.1	Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на изисквания за акредитация.....	4
2.2	Анализ на изискванията на Франция за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение	5
2.2.1	ОБЩИ БЕЛЕЖКИ	6
2.2.2	НЕЗАВИСИМОСТ	7
2.2.3	КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ	8
2.2.4	ЕКСПЕРТЕН ОПИТ	9
2.2.5	УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ	10
2.2.6	ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ.....	11
2.2.7	КОМУНИКАЦИЯ С ФРЕНСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН.....	12
2.2.8	МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД НА КОДЕКСИ	12
2.2.9	ПРАВЕН СТАТУТ	12
3	ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ	13
4	ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ.....	15

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 63, член 64, параграф 1, буква в) и параграфи 3—8 и член 41, параграф 3 от Регламент 2016/679/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-долу „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 от него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 10 и 22 от своя Правилник за дейността от 25 май 2018 г., последно изменени и приети на 10 септември 2019 г.,

като има предвид, че:

1) Основната роля на Европейския комитет по защита на данните (наричан по-нататък „Комитетът“) е да гарантира съгласуваното прилагане на ОРЗД в случаите, когато надзорен орган (по-нататък „НО“) възнамерява да одобри изискванията за акредитация на орган, наблюдаващ кодекс за поведение (по-нататък „кодекс“), съгласно член 41 от ОРЗД. Следователно, целта на настоящото становище е да допринесе за постигането на хармонизиран подход по отношение на предложените изисквания, които надзорен орган по защита на данните изготвя и които се прилагат при акредитацията от компетентния надзорен орган на орган за наблюдение на кодекс. Макар че ОРЗД не налага пряко единен набор от изисквания за акредитация, той насърчава съгласуваността. В становището си Комитетът се стреми да постигне тази цел, като: първо, изисква от компетентните надзорни органи да изготвят своите изисквания за акредитация на органи за наблюдение въз основа на член 41, параграф 2 от ОРЗД и на „Насоки 1/2019 относно кодексите за поведение и органите за наблюдение съгласно Регламент 2016/679“ на Комитета (по-нататък „Насоките“), като приложат осемте изисквания, изложени в раздела от насоките, посветен на акредитацията (раздел 12); второ, да предоставят писмени насоки, с които се обясняват изискванията за акредитация; и накрая, да приемат тези изисквания в съответствие с това становище, за да се постигне хармонизиран подход.

2) С оглед на разпоредбите на член 41 от ОРЗД компетентните надзорни органи приемат изисквания за акредитация на органите за наблюдение на одобрените кодекси. Те обаче следва да прилагат механизма за съгласуваност, за да дадат възможност да се приемат подходящи изисквания, с които да се гарантира, че органите за наблюдение наблюдават спазването на кодексите по компетентен, съгласуван и независим начин, с което се улеснява правилното прилагане на кодексите в целия Съюз и в резултат на това се допринася за правилното прилагане на ОРЗД.

3) За да бъде одобрен кодекс, който обхваща непублични органи и структури, като част от кодекса трябва да бъде определен орган (или органи) за наблюдение, който/които да бъде/ат акредитиран/и от компетентния надзорен орган като способен да извършва ефективно наблюдение на кодекса. ОРЗД не определя понятието „акредитация“. В член 41, параграф 2 от

¹ Позоваванията на „Съюза“ в настоящото становище следва да се разбират като позовавания на Европейското икономическо пространство („ЕИП“).

Регламента обаче се описват общите изисквания за акредитация на органа за наблюдение. За да може компетентният надзорен орган да акредитира даден орган за наблюдение, следва да бъдат изпълнени редица изисквания. Отговарящите за прилагането на кодекса трябва да обяснят и да докажат как предложеният от тях орган за наблюдение отговаря на изискванията, определени в член 41, параграф 2, за да бъде акредитиран.

4) Макар че изискванията за акредитация на органи за наблюдение са предмет на механизма за съгласуваност, разработването на изискванията за акредитация, предвидени в Насоките, следва да бъде съобразено със сектора на кодекса или спецификите му. Компетентните надзорни органи имат свобода на преценка по отношение на обхвата и спецификите на всеки кодекс и следва да вземат под внимание своето специфично законодателство. Следователно, целта на становището на Комитета е да се избегнат значителни несъответствия, които могат да засегнат дейността на органите за наблюдение, а оттам — и репутацията на кодексите за поведение, предвидени в ОРЗД, и техните органи за наблюдение.

5) В това отношение приетите от Комитета Насоки ще служат за ориентир при прилагането на механизма за съгласуваност. По-специално, в Насоките Комитетът пояснява, че макар и акредитацията на орган за наблюдение да се прилага само за конкретен кодекс, даден орган за наблюдение може да бъде акредитиран за повече от един кодекс, при условие че отговаря на изискванията за акредитация за всеки от тези кодекси.

6) Становището на Комитета се приема в съответствие с член 64, параграф 3 от ОРЗД във връзка с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета в срок от осем седмици, считано от първия работен ден, след като председателят и компетентният надзорен орган са решили, че досието е пълно. По решение на председателя този срок може да бъде удължен с още шест седмици предвид сложността на въпроса.

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1 КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФАКТИТЕ

1. Френският надзорен орган представи на Комитета своя проект на решение, в който се съдържат изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекс за поведение, като поиска становище от Комитета съгласно член 64, параграф 1, буква в), за да се постигне съгласуван подход на равнището на Съюза. Решението относно пълнотата на досието бе взето на 25 октомври 2019 г.
2. В съответствие с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета, поради сложното естество на разглеждания въпрос Председателят реши да удължи първоначалния срок за приемане от осем седмици с още шест седмици.

2 ОЦЕНКА

2.1 Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на изисквания за акредитация

3. Всички изисквания за акредитация, представени за становище на Комитета, трябва да са изцяло съобразени с критериите в член 41, параграф 2 от ОРЗД и следва да бъдат в съответствие с осемте области, описани от Комитета в раздела от Насоките, посветен на акредитацията (раздел 12, стр. 21—25). Становището на Комитета има за цел да се осигури съгласуваност и правилно прилагане на член 41, параграф 2 от ОРЗД по отношение на представения проект.
4. Това означава, че когато изготвят изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекси съгласно член 41, параграф 3 и член 57, параграф 1, буква п) от ОРЗД, всички НО следва да обхванат тези основни изисквания, предвидени в Насоките, а Комитетът може да препоръча на НО да изменят по подходящ начин своите проекти, за да се осигури съгласуваност.
5. За всички кодекси, които обхващат непублични органи и структури, трябва да има акредитирани органи за наблюдение. В ОРЗД изрично е предвидено изискването надзорните органи, Комитетът и Комисията да „насърчават изготвянето на кодекси за поведение, които имат за цел да допринесат за правилното прилагане на ОРЗД, като се отчитат специфичните характеристики на различните обработващи данни сектори и конкретните нужди на микропредприятията, малките и средните предприятия“ (член 40, параграф 1 от ОРЗД). Следователно Комитетът признава, че изискванията трябва да служат за различни типове кодекси, които са приложими към сектори с различен размер, отнасят се към различни засегнати интереси и обхващат дейности по обработване с различни равнища на риска.
6. В някои области Комитетът ще подпомага разработването на хармонизирани изисквания, като насърчава надзорния орган да вземе предвид примерите, предоставени за пояснение.
7. Ако в настоящото становище не е разгледано специфично изискване, това означава, че Комитетът не приканва френския надзорен орган да предприема допълнителни действия.
8. Комитетът отбелязва, че документът, представен от френския надзорен орган, съдържа не само изискванията за акредитация, но и обяснителни бележки, които включват общи и конкретни обяснения относно подхода на френския надзорен орган към изискванията за акредитация.
9. В настоящото становище не се разглеждат теми, представени от френския надзорен орган и попадащи извън обхвата на член 41, параграф 2 от ОРЗД, като например препратки към националното законодателство. Въпреки това Комитетът отбелязва, че националното законодателство следва да бъде в съответствие с ОРЗД, когато се изисква.

2.2 Анализ на изискванията на Франция за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение

10. Като има предвид, че:
 - а. в член 41, параграф 2 от ОРЗД се съдържа списък с области на акредитация, които органът за наблюдение трябва да предвиди, за да бъде акредитиран;
 - б. в член 41, параграф 4 от ОРЗД се изисква всички кодекси (с изключение на тези, обхващащи публичните органи съгласно член 41, параграф 6) да имат акредитиран орган за наблюдение; и
 - в. в член 57, параграф 1, букви п) и р) от ОРЗД е предвидено, че компетентният надзорен орган трябва да изготви и публикува проект на изискванията за акредитация на органи

за наблюдение и да извършва акредитацията на орган за наблюдение на кодекси за поведение,

Комитетът е на мнение, че:

2.2.1 ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

11. Комитетът отбелязва, че проектът на изискванията за акредитация не съответства напълно на структурата, посочена в раздел 12 от Насоките. За да се улесни оценяването и да се стандартизират изискванията, Комитетът препоръчва френският надзорен орган да следва структурата на Насоките в проекта на решение.
12. Комитетът отбелязва, че в проекта на изискванията има многократно позоваване на одитните дейности на органа за наблюдение и други свързани понятия като „одитори“ и „одитна мисия“ (например раздели 1.1, 3.2, 4, 5, 8 и 9). Комитетът счита, че дейностите за наблюдение не се ограничават до одит, тъй като те могат да се извършват по различни начини. По същия начин не е задължително служителите на органа за наблюдение да бъдат одитори, тъй като органът за наблюдение изпълнява различен вид функции. Затова, Комитетът препоръчва на френския надзорен орган да промени препратките към „одит“ и свързаните понятия, за да отрази по-широкия спектър от дейности, които могат да се извършват от органа за наблюдение.
13. Комитетът отбелязва, че на стр. 3 от проекта на решение френският надзорен орган постановява, че срокът на акредитация ще бъде определен първоначално на три години, след което ще бъде извършен преглед, което може да доведе до загуба на акредитацията. Комитетът отбелязва, че изречението може да се разбира, че прегледът на изискванията за акредитация се извършва само на всеки три години. Комитетът отбелязва, че член 41 от ОРЗД не разглежда валидността на акредитацията на орган за наблюдение и че националните надзорни органи разполагат със свобода на действие. Освен това се отбелязва, че изискванията за акредитация следва периодично да се преразглеждат, за да се гарантира спазването на Регламента. В действителност, дори ако с изискванията се установява срок на акредитацията на органа за наблюдение, това трябва да се разглежда, без да се засяга упражняването, в който и да е момент, на надзорните правомощия на надзорния орган по отношение на задълженията на органа за наблюдение. Поради това с цел по-голяма яснота Комитетът препоръчва да се поясни, че изискванията могат да бъдат периодично преразглеждани, и да се предостави прозрачна информация за това какво се случва след изтичане на валидността на акредитацията и каква ще бъде процедурата.
14. Комитетът отбелязва, че в изискване 1.4 примерът, даден като „поддържащ елемент“, се отнася до „модел на споразумение за услуга, използвано между органа за наблюдение и страна по кодекса за поведение“ и до „образец на споразумение за поверителност“. Комитетът подчертава, че задължителният характер на правилата на кодекса за поведение, включително онези, в които се предвижда механизмът за наблюдение, е резултат от присъединяването на страните по кодекса към този кодекс, както и от членството им в представителното сдружение. Въпреки че договорните споразумения сами по себе си не са изключени, Комитетът счита, че съществени елементи на функцията на органа за наблюдение следва да бъдат включени в самия кодекс. Могат да бъдат добавени допълнителни клаузи под формата на споразумение или договор между органа за наблюдение и страната по кодекса, стига такива клаузи да не включват промяна в съществените

елементи на функцията на органа за наблюдение, както е посочено в кодекса. Следователно, Комитетът препоръчва на френския надзорен орган да конкретизира, че основните елементи на функцията на органа за наблюдение ще бъдат включени в кодекса за поведение.

15. Освен това Комитетът отбелязва, че съгласно изискване 1.4 документите, свързани с изпълнението на задълженията на органа за наблюдение, се унищожават, „ако те вече не са нужни след одита“. Това може да бъде подвеждащо, тъй като може да е необходимо тези документи да се съхраняват по различни причини, след като вече не са нужни, например за изпълнение на законови задължения. Затова Комитетът насърчава френския надзорен орган да измени изискването, за да бъдат взети предвид други евентуални законови задължения или други основателни причини, налагащи съхраняването на документите, след като те вече не се използват.
16. Комитетът отбелязва, че в изискване 1.5 се установява, че органът за наблюдение „гарантира при изпълнение на своите мисии, че отговаря на мерките за сигурност, които страната по кодекса предоставя“. Комитетът счита, че позоваването на „мерки за сигурност“ се нуждае от допълнително уточняване, особено по отношение на връзката със защитата на данните. Освен това Комитетът подчертава, че мерките за сигурност не могат да пречат на органа за наблюдение или да го ограничават да изпълнява изцяло своите задължения. Поради това Комитетът насърчава френския надзорен орган да поясни понятието „мерки за сигурност“ във връзка със защитата на данните и да конкретизира, че съществуващите мерки за сигурност не могат да пречат на органа за наблюдение да изпълнява задълженията си.

2.2.2 НЕЗАВИСИМОСТ

17. Що се отнася до независимостта на органа за наблюдение, в изискване 1.3 се предвижда, че (подчертаването е добавено) „органът за наблюдение доказва, че се използват всички подходящи човешки, финансови и материални ресурси съразмерно с обхвата на кодекса за поведение“. В съответствие с Насоките, ресурсите на органа за наблюдение следва да бъдат съразмерни „с очаквания брой и размер на страните по кодекса, както и със сложността или степента на риска на съответното обработване на данни“ (параграф 73, стр. 24 от Насоките). За тази цел Комитетът насърчава френския надзорен орган да приведе текста на изискване 1.3 в съответствие с Насоките, като добави посочената по-горе препратка.
18. Що се отнася до финансовата независимост на органа за наблюдение (изискване 2.2), Комитетът счита, че в това изискване би могла да бъде включена повече информация, за да стане ясно, че начините, чрез които органът за наблюдение получава финансова подкрепа, не трябва да влияят неблагоприятно върху неговата независимост, и че той следва да разполага с финансовата стабилност и ресурсите, необходими за ефективното изпълнение на функциите му. Например органът за наблюдение не би се считал за финансово независим, ако правилата, уреждащи финансовата му подкрепа, позволяват на страна по кодекса, която е предмет на разследване от органа за наблюдение, да спре своите финансови вноски за него, за да се избегне потенциална санкция от него. Комитетът насърчава френския надзорен орган да определи в проекта на изискванията за акредитация какво представлява финансовата независимост и да даде няколко примера.
19. Освен това Комитетът отбелязва, че в изискването не се прави разлика между вътрешни и външни органи за наблюдение. Ако органът за наблюдение е част от организацията на отговарящия за прилагането на кодекса, трябва да се обърне специално внимание на

способността му да действа по независим начин. Комитетът насърчава френския надзорен орган да направи такова разграничение и да добави примери, които показват как и в двата случая може да бъде постигната независимост.

20. Накрая, Комитетът отбелязва, че френският надзорен орган се позовава на функционална независимост, без да уточни допълнително как тя може да бъде доказана. Ето защо Комитетът препоръчва да се определи съдържанието на функционална независимост и да се обясни как органът за наблюдение може да докаже своята независимост при изпълнение на задълженията си.
21. Комитетът отбелязва, че проектът на изискванията за акредитация не съдържа позоваване на организационната независимост на органа за наблюдение. Комитетът отбелязва, че органите за наблюдение следва да разполагат с необходимите човешки и технически ресурси за ефективното изпълнение на своите задачи. За да могат пълноценно да изпълняват своите функции за наблюдение, те следва да бъдат съставени от подходящ брой служители, който съответства на въпросния сектор и обхванатите от кодекса за поведение рискове, свързани с дейностите по обработване. Служителите на органа за наблюдение носят отговорност и запазват правомощията си по отношение на своите решения относно извършваните дейности за наблюдение. Тези организационни аспекти могат да бъдат доказани чрез процедурата за назначаване на служителите на органа за наблюдение, тяхното възнаграждение, както и срока на мандата, договора или друго официално споразумение на служителите с органа за наблюдение. Освен това в проекта на изискванията следва ясно да се посочва, че органът за наблюдение е независим при изпълнението на своите задачи и упражняването на своите правомощия (параграф 67, стр. 22 от Насоките). Поради това Комитетът препоръчва на френския надзорен орган да изготви подходящи изисквания, свързани с организационните аспекти на независимостта на органа за наблюдение и да добави посочените по-горе препоръки относно независимостта при изпълнението на задачите и упражняването на правомощията в съответствие с Насоките.
22. Освен това Комитетът отбелязва, че за да се счита за независим, органът за наблюдение следва да може да докаже „отчетност“ за своите решения и действия. Това може да се постигне например, като се определят ролите и рамката за вземане на решения, както и процедурите за докладване на органа, а също и чрез създаване на политики за повишаване на осведомеността на служителите относно структурите на управление и съществуващите процедури. Поради това Комитетът препоръчва на френския надзорен орган да включи изисквания, които са подходящи за отчетността на органа за наблюдение.

2.2.3 КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

23. Комитетът отбелязва, че изискванията относно конфликта на интереси (раздел 3 от проекта на изискванията за акредитация) не включват всички елементи от Насоките. По-специално, органът за наблюдение не подлежи на външно влияние и следователно не търси, нито приема инструкции от което и да е лице, организация или сдружение. Освен това органът за наблюдение следва да разполага със собствени служители (параграф 68, стр. 23 от Насоките). ЕКЗД препоръчва на френския надзорен орган да включи посочените по-горе елементи, така че да съгласува текста с Насоките.

24. Комитетът отбелязва, че няма позоваване на вътрешни органи за наблюдение, които следва да бъдат подходящо защитени от всякакъв вид санкции или намеси от страна на отговарящия за прилагането на кодекса, други органи или страни по кодекса в резултат на изпълнението на своите задачи (параграф 68, стр. 23 от Насоките). Комитетът насърчава френския надзорен орган да предостави примери, които включват вътрешни органи за наблюдение.
25. В изискване 3.2 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган се установява, че органът за наблюдение „осигурява процедура за предвиждане и справяне с всяка ситуация, която е вероятно да породи конфликт на интереси“. Комитетът счита, че въведените мерки и процедури за предотвратяване на конфликт на интереси следва да гарантират, че органът за наблюдение ще се въздържа от всякакви действия, които са несъвместими с неговите задачи и задължения. Поради това, Комитетът препоръчва да се включи в изискванията за акредитация, че с въведените процедури и мерки за избягване на конфликт на интереси се гарантира, че органът за наблюдение ще се въздържа от всякакви действия, несъвместими с неговите задачи и задължения.

2.2.4 ЕКСПЕРТЕН ОПИТ

26. Комитетът отбелязва, че изискванията на френския надзорен орган за експертен опит в раздел 4 се отнасят само до „одиторите“ и „одиторския екип“ на органа за наблюдение, без концепцията да бъде допълнително пояснена. Както беше посочено по-горе, позоваването само на одиторските дейности на органа за наблюдение не обхваща по-широкия спектър от дейностите, които той може да извършва. Освен това в изискванията на френския надзорен орган за експертен опит не се прави разлика между служителите на управленско ниво, които следователно отговарят за процеса на вземане на решения, и служителите на оперативно ниво, които провеждат дейностите по наблюдение. Комитетът препоръчва френския надзорния орган да замени позоваването на „одитори“ с друга, по-подходяща формулировка, например „служители, които извършват наблюдение или вземат решения от името на органа за наблюдение“.
27. Относно необходимото ниво на експертен опит Комитетът счита, че изискванията за акредитация трябва да бъдат прозрачни и да предвиждат възможност за органите за наблюдение, които искат акредитация във връзка с кодекси, обхващащи дейностите по обработване на микропредприятията, малките и средните предприятия (член 40, параграф 1 от ОРЗД).
28. Както се изисква съгласно Насоките, всеки кодекс трябва да отговаря на критериите на механизма за наблюдение (в раздел 6.4 от Насоките), като доказва „защо предложенията им за наблюдение са целесъобразни и възможни на практика“ (параграф 41, стр. 17 от Насоките). В тази връзка, във всички кодекси с определени органи за наблюдение трябва да бъде обяснено необходимото ниво на експертен опит в рамките на органа за наблюдение с цел ефективното изпълнение на дейностите. За тази цел, за да се оцени нивото на експертен опит, който се изисква от органа за наблюдение, като цяло следва да се вземат предвид фактори като: размерът на въпросния сектор, различните интереси и рисковете, свързани с дейностите по обработване, за които се отнася кодексът. Това би било важно също ако има няколко органа за наблюдение, тъй като с кодекса ще се гарантира единно прилагане на изискванията за експертен опит за всички органи за наблюдение, които обхващат един и същ кодекс.
29. В тази връзка Комитетът счита, че изискване 4.1.4 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган следва да включва всички елементи на Насоките, и по-специално експертния

опит във връзка със специфичните дейности по обработване, които са предмет на кодекса, както и задълбочено разбиране на въпросите за защита на данните във връзка с конкретния сектор на кодекса. Поради това Комитетът препоръчва да се добавят посочените по-горе препратки в съответствие с Насоките. Освен това Комитетът отбелязва, че примерът, посочен за разяснение, се отнася само до „умения“. Комитетът насърчава френския надзорен орган да преработи примера и да се позове на „знания и опит“, вместо на „умения“.

30. Комитетът отбелязва, че изискване 4.1.5 се отнася до „специфично обучение по защита на данните“, без да предоставя допълнителна информация. Комитетът счита, че такова позоваване не дава достатъчно яснота относно очакваните знания за защита на данните, с които органът за наблюдение трябва да докаже, че разполага. За тази цел Комитетът насърчава френския надзорен орган да допълни позоваването на обучението по защита на данните с препратка и към подходящи познания в областта на законодателството за защита на данните, в съответствие с Насоките.
31. Освен това Комитетът счита, че позоваването в изискване 4.2.2 на две години професионален опит за служителите юристи може да ограничи свободата на отговарящия за прилагането на кодекса да определи специфичните изисквания за експертен опит в кодекса за поведение (вж. параграф 29 по-горе). Комитетът насърчава френския надзорен орган да включи по-общо позоваване, при което се вземат под внимание различните видове кодекси, например „съответно ниво на опит в областта на защитата на данните в съответствие със самия кодекс“. Освен това, Комитетът приканва да се вземат под внимание допълнителните изисквания за експертен опит, които могат да бъдат определени в кодекса, като се включи тази препратка в текста на изискванията, и да се гарантира, че експертният опит на всеки орган за наблюдение се оценява в съответствие с конкретния кодекс. Надзорният орган ще оцени дали органът за наблюдение притежава адекватни компетентности за изпълнение на специфичните задължения и отговорности, свързани с извършването на ефективно наблюдение на кодекса.

2.2.5 УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ

32. Комитетът отбелязва, че в изискване 5.4 (раздел „изисквания, свързани с процеса на одит“) плановете за процедурата за одит се отнасят до оценката за допускане на администраторите и обработващите лични данни да прилагат кодекса и да следят за спазването след съгласуването на кодекса. В това изискване се посочва също така, че при процедурата се взема предвид всяка промяна в поведението. Въпреки това няма позоваване на прегледа на функционирането на кодекса. Комитетът подчертава, че изискванията за акредитация следва да съдържат, по-специално, задължението органът за наблюдение да има управленски структури, които да извършват прегледи на функционирането на кодекса (параграф 70, стр. 23 от Насоките). Комитетът препоръчва френският надзорен орган да включи позоваване на прегледа на функционирането на кодекса в съответствие с Насоките.
33. В изискване 5.5 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган се установява, че критериите за изпълнение на програмата за одит включват „броя на страните по кодекса за поведение, които трябва да бъдат наблюдавани, и географския обхват“. Комитетът счита, че по-изчерпателната формулировка би включвала и риска, свързан с обработването на данни, и получените жалби. Комитетът препоръчва да се добави посоченото по-горе позоваване.
34. Комитетът отбелязва, че изискване 5.6 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган гласи, че „Процедурата за одит гарантира, че всяка мисия се подготвя и се извършва в

рамките на инструкции [...]“. Комитетът счита, че настоящата формулировка може да доведе до объркване относно това дали органът за наблюдение ще извърши одита по независим начин. Освен това позоваването на „одитна мисия“ в разяснителния текст може да бъде подвеждащо, тъй като процедурата за наблюдение може да бъде извършена по различни начини (т.е. чрез произволни или необявени одити, годишни проверки, редовни отчети и използване на въпросници). За тази цел Комитетът насърчава преработването на изискването, за да стане ясно, че одитът ще бъде извършван независимо и по различни начини.

35. Комитетът приветства задължението за предоставяне на обратна информация на одитираната страна по кодекса, което е включено в изисквания 5.7 и 5.9. Комитетът обаче счита за твърде ограничително включването на изискване за начина, по който се дава обратна информация. В тази връзка се препоръчва да се преработи това изискване и да се включи начина, по който обратната информация се дава като пример. Освен това не е ясна разликата между изискване 5.7 и изискване 5.9. Комитетът насърчава френския надзорен орган да поясни разликата между двете изисквания.

2.2.6 ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ

36. Що се отнася до жалбите спрямо страните по кодекса (изискване 6.3 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган), Комитетът признава, че изискванията към процеса за разглеждане на жалбите следва да бъдат определени на високо ниво и в тях да се посочват разумни срокове за отговор на жалбите. В тази връзка Комитетът отбелязва, че в обяснителните текстове на изискванията за акредитация се посочва, че разумният срок за разглеждане на жалбите не следва да надвишава три месеца. Комитетът счита този срок за твърде ограничителен и труден за спазване на практика. Ето защо се препоръчва предприемането на по-гъвкав подход, като се отбележи, че органът за наблюдение следва да предостави на жалбоподателя доклади за напредъка или резултати в разумен срок, например три месеца.
37. Комитетът отбелязва, че изискване 6.2 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган гласи, че процедурата за разглеждане на жалби ще бъде достъпна и лесно разбираема за всички субекти на данни и обществеността. Комитетът признава, че тази формулировка се основава на Насоките. Независимо от това, той счита, че за по-голяма яснота в изискванията следва да се конкретизира понятието „общественост“ и това дали в него са включени и страните по кодекса. Поради това Комитетът насърчава да се измени по подходящ начин изискване 6.2.
38. Комитетът отбелязва, че изискване 6.4 от изискванията за акредитация на френския надзорен орган съдържа задължение органът за наблюдение да направи леснодостъпни записите от разглеждането на всички получени жалби за надзорния орган, който може да получи достъп до тези записи по всяко време. Въпреки че Комитетът признава намерението на френския надзорен орган да спазва принципа на прозрачност по отношение на процедурата за разглеждане на жалбите, Комитетът счита, че изискванията за акредитация следва да включват задължение органът за наблюдение да прави обществено достъпни решенията или общата информация за тях, както е предвидено в Насоките (параграф 74, стр. 24). Ето защо Комитетът препоръчва да се приведе текста на изискванията за акредитация в съответствие с Насоките, за да гарантира, че решенията или общата информация за тях са обществено достъпни. Освен това, когато френският надзорен орган реши да гарантира прозрачността на процедурата за разглеждане на жалбите, като изисква от органа за наблюдение да публикува обобщена информация за решенията, взети в този контекст, се препоръчва да се посочи вида информация, която органът

за наблюдение е задължен да публикува. Например, органът за наблюдение може редовно да публикува статистически данни с резултатите от дейностите по наблюдение, като броя на получените жалби, вида на нарушенията и издадените коригиращи мерки.

2.2.7 КОМУНИКАЦИЯ С ФРЕНСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН

39. По отношение на комуникацията с френския надзорен орган относно мерките, предприети от органа за наблюдение, в изискване 7.3 от изискванията за акредитация се установява, че органът за наблюдение ще информира френския надзорен орган „без неоправдано забавяне и в писмена форма веднага след като задължителна мярка бъде взета срещу една от страните по кодекса за поведение“. Комитетът счита, че органът за наблюдение следва периодично да поддържа връзка с надзорния орган и че честотата на комуникацията ще зависи от няколко критерия, включително тежестта на нарушението и предприетите мерки. Комитетът обаче счита, че комуникацията „без неоправдано забавяне“ с надзорния орган следва да се ограничи до случаите, когато предприетата мярка е много сериозна, например спиране или изключване на страна по кодекса (както е посочено в изисквания 7.4 и 7.5). В противен случай това би могло да бъде много обременяващо за органа за наблюдение и за компетентния надзорен орган. Ето защо Комитетът препоръчва на френския надзорен орган да заличи позоваването на „без неоправдано забавяне“ и да приеме по-гъвкав подход, който позволява периодична комуникация въз основа на няколко критерия, включително сериозността на нарушението и приетата мярка, както и да измени по подходящ начин примера в полето „обяснения“.
40. Комитетът отбелязва, че в раздел 9.1 се установява, че органът за наблюдение ще гарантира, че обобщенията на всички извършени одити са на разположение на френския надзорен орган. Позоваването на одитите не включва целия обхват от дейности, извършвани от органа за наблюдение, и предприетите действия. Въпреки че Комитетът признава, че позоваването на „одита“ може да се дължи на превода на термина, Комитетът препоръчва да се измени формулировката, за да стане ясно, че органът за наблюдение ще предостави обобщена информация за всички предприети действия на разположение на френския надзорен орган.

2.2.8 МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД НА КОДЕКСИ

41. Комитетът отбелязва, че изискванията за акредитация на френския надзорен орган не съдържат всички необходими елементи, за да се гарантира, че кодексът остава актуален и продължава да допринася за правилното прилагане на ОРЗД. Комитетът отбелязва, че ролята на отговарящия за прилагането на кодекса е да гарантира постоянната актуалност и съответствието на кодекса за поведение с приложимото законодателство. Въпреки че органът за наблюдение не носи отговорност за изпълнението на тази задача, той допринася за всеки преглед на кодекса. За тази цел Комитетът препоръчва на френския надзорен орган да предостави изисквания за акредитация, от които става ясно, че органът за наблюдение ще допринася за всеки преглед на кодекса.

2.2.9 ПРАВЕН СТАТУТ

42. Самият кодекс за поведение трябва да осигури възможност за доказване, че функционирането на механизма за наблюдение на кодекса е устойчиво във времето, като включи най-лошите възможни сценарии, например невъзможност на органа за наблюдение да изпълнява своите функции. В тази връзка би било препоръчително да се изиска органът за наблюдение да докаже, че може да прилага механизма за наблюдение на кодекса за поведение за подходящ период от време. Финансовите, човешките и материалните ресурси за осигуряване на непрекъснатост на функционирането на органа за наблюдение следва да бъдат придружени от необходимите процедури за осигуряване на

функционирането на механизма за наблюдение за подходящо време. Поради това, Комитетът препоръчва на френския надзорен орган изрично да изиска от органите за наблюдение да доказват че могат да извършват постоянно наблюдение. Комитетът също така насърчава включването в изискванията за акредитация, че органът за наблюдение следва да докаже, че разполага с достатъчно финансови и други ресурси, както и с необходимите процедури с цел да докаже непрекъснатостта на функцията за наблюдение.

43. Комитетът отбелязва, че изискванията за акредитация на френския надзорен орган позволяват използването на подизпълнители (раздел 8 от изискванията). В изискванията обаче не се посочва изрично, че възлагането на външни изпълнители не води до делегиране на отговорност за органа за наблюдение, както и че във всички случаи органът за наблюдение остава отговорен за своята дейност пред надзорния орган. Комитетът препоръчва да се посочи, че във всички случаи органът за наблюдение остава отговорен пред надзорния орган за дейността по наблюдение.
44. Комитетът счита, че обяснението към раздел 8 е твърде общо и не предоставя допълнителна информация, която би била полезна за по-доброто разбиране на този раздел. Освен това в обяснителната бележка се предполага, че подизпълнителите винаги ще бъдат обработващи лични данни, а това не е така при всички ситуации. Ето защо Комитетът насърчава френския надзорен орган да добави повече информация към обяснителната бележка в съответствие с различните раздели и да измени текста във връзка с ролята на подизпълнителите, за да не се допускат недоразумения.

3 ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ

45. Проектът на изискванията за акредитация на френския надзорен орган може да доведе до непоследователно прилагане на акредитацията на органите за наблюдение и до необходимост от въвеждане на следните промени:
46. Като общи бележки, Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
 1. да следва структурата, посочена в раздел 12 от Насоките.
 2. да промени препратките към „одит“ и свързаните с него понятия, за да отрази по-широкия спектър от дейности, които могат да се извършват от органа за наблюдение;
 3. по отношение на договора, посочен в изискване 1.4, да конкретизира, че основните елементи на функцията на органа за наблюдение ще бъдат включени в кодекса за поведение.
47. Що се отнася до „независимостта“, Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
 1. да изготви подходящи изисквания за организационните аспекти на независимостта на контролния орган и да добави посочените по-горе препоръки относно независимостта на органа за наблюдение при изпълнението на задачите и упражняването на правомощията му в съответствие с Насоките;
 2. да включи позоваване на отчетността на органа за наблюдение.
48. Що се отнася до „конфликта на интереси“, Комитетът препоръчва френският надзорен орган:

1. да приведе текста в съответствие с Насоките, като включи задължението органът за наблюдение да остане свободен от външно влияние и да не търси, нито приема инструкции от което и да е лице, организация или сдружение, както и задължението, че органът за наблюдение следва да има свои собствени служители;
 2. да включи в изискванията за акредитация, че с въведените процедури и мерки за избягване на конфликт на интереси се гарантира, че органът за наблюдение ще се въздържа от всякакви действия, несъвместими с неговите задачи и задължения.
49. Що се отнася до „независимостта“, Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
1. да замени позоваването на „одитори“ с друга, по-подходяща формулировка, например „служители, които извършват наблюдение или вземат решения от името на органа за наблюдение“;
 2. да приведе текста в съответствие с Насоките, като добави, в изискване 4.1.4 експертния опит във връзка със специфичните дейности по обработване, които са предмет на кодекса, както и задълбочено разбиране на въпросите за защита на данните във връзка с конкретния сектор на кодекса.
50. Що се отнася до „установените процедури и структури“, Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
1. да включи позоваване на прегледа на функционирането на кодекса в съответствие с Насоките.
51. По отношение на „прозрачното разглеждане на жалби“ Комитетът препоръчва на френския надзорен орган:
1. да предприеме по-гъвкав подход, като отбележи, че органът за наблюдение следва да предостави на жалбоподателя доклади за напредъка или резултати в разумен срок, например три месеца;
 2. да приведе текста на изискванията за акредитация в съответствие с Насоките, за да гарантира, че решенията или общата информация за тях са обществено достъпни.
 3. да конкретизира вида информация, която органът за наблюдение е задължен да публикува, в случай че френският надзорен орган реши да гарантира прозрачността на процедурата за разглеждане на жалбите, като изиска от органа за наблюдение да публикува обобщена информация за решенията, взети в този контекст.
52. Що се отнася до „комуникацията с френския надзорен орган“, Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
1. да заличи позоваването на „без неоправдано забавяне“ и да приеме по-гъвкав подход, който позволява периодична комуникация с надзорния орган въз основа на няколко критерия, включително сериозността на нарушението и приетата мярка, както и да измени по подходящ начин примера в полето „обяснения“;
 2. да измени изискването, за да включи обобщение на всички действия, предприети от органа за наблюдение, което следва да бъде на разположение на френския надзорен орган.

53. По отношение на „механизмите за преглед на кодекси“ Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
1. да предостави изисквания за акредитация, от които става ясно, че органът за наблюдение ще допринася за всеки преглед на кодекса.
54. По отношение на „правния статут“ Комитетът препоръчва френският надзорен орган:
1. изрично да изисква от органите за наблюдение да доказват, че могат да извършват постоянно наблюдение;
 2. да посочи, че органът за наблюдение остава във всички случаи отговорен пред надзорния орган за своите действия.

4 ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

3. Настоящото становище е адресирано към френския надзорен орган и ще бъде оповестено публично съгласно член 64, параграф 5, буква б) от ОРЗД.
4. Съгласно член 64, параграфи 7 и 8 от ОРЗД надзорният орган трябва да информира председателя по електронен път в срок от две седмици след получаване на становището дали ще измени, или ще запази своя проект за решение. В същия срок той предоставя изменения проект на решение или, ако не възнамерява да се съобрази изцяло или отчасти със становището на Комитета, като предостави съответните основания. Надзорният орган ще съобщи окончателното си решение на Комитета, така че последният да го включи в регистъра на решенията, разгледани съгласно механизма за съгласуваност, в съответствие с член 70, параграф 1, буква ш) от ОРЗД.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Andrea Jelinek)